

[Finansministeren.]

mærksom på, at allerede den 9. september i fjor, da vi fremsatte de 8 lovforslag, der senere førte til septemberforliget, meddelte jeg, at regeringen var villig til at overveje reguleringen af en række toldsatser, fortrinsvis for tekstilvarer og konfektion. Jeg må måske også minde om, at det konservative folkeparti ikke var meget villigt til at gå ind i en diskussion, hverken om de lovforslag, jeg fremsatte, eller om told i det hele taget; man var altså afvisende. Den 7. december 1954 anmodede jeg toldkommissionen om en udtalelse om et tekstiltoldlovsforslag, som var udarbejdet i finansministeriet. Man skulle jo tro, at nu da man var kommet over septemberforliget og kommet over dette, at man ikke ville samarbejde med regeringen, skulle det kunne gå nogenlunde hurtigt. Men det gik jo ikke hurtigt. Det gik således, at forhandlingen i kommissionen gik i stå, bl. a. fordi det konservative parti ikke kunne tage stilling til forslaget, da vi var nået frem til februar—marts måned. Det lå således, at politiske hensyn — det er jo det, man begynder at skyde os i skoene nu, derfor nævner jeg det — såvel i september som i marts hindrede de konservative i at tage stilling til dette toldlovsforslag. Da så regeringen ved støtte andstedsfra her i salen får gennemført sine økonomiske forslag, kommer man pludselig og får meget travlt, men dog ikke mere travlt, end at man først nu den 13. maj har fået afgivet betænkning fra toldlovskommissionen, en betænkning, hvori man oven i købet fremsætter betingelser for, hvorledes lovens provenu skal anvendes, nemlig til at gribe ind i det forlig, vi sluttede i marts måned. Jeg tror nok, jeg tør sige, at er der noget parti, der har vist urent trav i toldsagen, er det det konservative folkeparti.

Hvad selve toldspørgsmålet angår, synes jeg, det er værd at gøre opmærksom på, at hvis tekstilindustrien er ude i strukturelle vanskeligheder — vanskeligheder, der vil vise sig på længere sigt — tror jeg ikke, de kan løses ved hjælp af det toldlovsforslag, der har været til diskussion. Når jeg har været og fortsat er tilhænger af dette toldlovsforslag, er det udfra den betragtning, at det kan træde i stedet for den nuværende deponeringsordning. Jeg mener, det ville være godt at få afviklet deponeringsordnin-

gen, og jeg håber også, vi efterhånden kan komme i forhandling herom. Men at opstille det på den måde, at man skulle kunne løse Danmarks valutaproblem eller tekstilindustriens problemer på længere sigt ved gennemførelsen af det toldlovsforslag, der har været fremlagt, det tror jeg er at vække for store forhåbninger såvel hos tekstilarbejderne som hos tekstilfabrikanterne.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller fremsatte en ret stærk kritik — jeg har vel også lov til at sige en usædvanlig hård kritik — af den nylig gennemførte lov om forbrugsafgifter på beklædningsgenstande o. lign. Det ærede medlem sagde bl. a., at loven umuliggør de gamle forbindelser mellem engros salg og detailsalg og fører til oprettelse af nye engrosforretninger, der kun oprettes for at opnå lavere beskatning. Det er mig ikke ganske klart, hvad det ærede medlem sigter til; men det ærede medlem tænker måske på det forhold, at en grossist har eget detailudsalg og derfor principielt skal beskattes de varer, som sælges i detailudsalget, når de overføres fra engroslager.

I sådanne tilfælde skal beskatningen ske på grundlag af detailprisen med et fradrag på 20 pct. Hvis virksomhederne anser dette fradrag for at være for lille, har de mulighed for at få tilføjet varer til detailudsalget fra deres leverandør i beskattet stand; mulighederne herfor findes i § 7, stk. 3. Ethvert toldkammer er bemyndiget til at give sådanne tilladelser, og de er givet i vidt omfang. Dette må anses for en forbedring i forhold til loven om omsætningsafgift af forskellige varer af november 1950, som blev gennemført af den regering, det ærede medlem sad i; 1950-loven var ikke så smidig i den henseende.

Det ærede medlem sagde også, at loven forhindrede detailhandlere i at importere direkte og i at sælge hinanden varer. Jeg beklager at måtte sige, at dette er direkte forkert. Iøvrigt er reglerne for detailhandlernes import principielt de samme som i 1950-loven. Hvad detailhandlernes salg til hinanden angår, er der derimod en forbedring i den nugældende lov, idet detailhandlernes netop i et vist omfang har adgang til at sælge til hinanden, uden at det derfor skal anmeldes til toldvæsenet.

Det ærede medlem kom dernæst med forskellige muntre bemærkninger i forbindelse